

204/09

1920 წ 1



# „მპზი და ღვინო“

წელიწადი ჰორეკლი.

№ 1

15 თებერვალი 1920 წ.

№ 1

## შ ი ნ ა ა რ ს ი :

- |   |                       |
|---|-----------------------|
| 1. მეთაური  | ი. ზ. ანდრონიკაშვილი. |
| 2. რა გააკეთა მეღვინე-მევენახეთა კონგრესმა ამ დღებში და რა უნდა მოხდეს შემდეგში     | ვ. ი. რცხილაძე.       |
| 3. საქართველოს რესპუბლიკის მევენახეთა და მეღვინეთა ჰორეკლი კონგრესის დადგენილებანი. | გ. წინამძღვარი.       |
| 4. შაბიზან გოგორდის საკითხი   |                       |
| 5. საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭოს მოქმედება.                       |                       |
| 6. საყურადღებო ცნობები.   |                       |
| 7. ფოსტა.   |                       |
| 8. შეკითხვა-პასუხი.   |                       |

### ჟურნალის გამოცემის პირობები:

ჟურნალი ვერუერთობით გამოვა ორ კვირასში ერთხელ, არა ნაკლებ 16 გვერდისა. თითო ნომრის ფასი საბჭოს მიერ განსაზღვრულია - 10 მან. ამ ფასით ჟურნალს გამოწერა შეიძლება სამი თვით.



ჟურნალის რედაქცია იმყოფება საბჭოს ბინაზედ - თბილისი, ბარათაძის ქუჩა, № 5.

კოოპერატივისტი  
კახური ღვინო



ТРЕКЛАССЪ  
ГОЛОВИНСК. ПР. №33 Д. ТАМАМШЕВА, ТЕЛЕФ. №  
КАХЕТИЯ: СТ. МУКУЗАНЬ, КАХ. ЖЕЛ. ДОР.

თ ბ ი ლ ს ი . რუსთაველის ქუჩა № 33.

კახეთი, სადგური „მუკუზანი“, კახეთის რეინის ვზ.

„კავშირთ-კავშირი“ დაარსებულია 1918 წელს. წესდება დამტკიცებულია თბილისის საოლქო სასამართლოს მიერ 8 თებერვალს 1919 წელს.

„კავშირთ-კავშირი“ შედიან ველისყიხის, გურჯაანის და კარდენახის შემზახველ გამსესებელი ამხანაგობანი — 4400 წვერით, რომელთაც 4200 დესეცინა ვენახი აქვთ

„კავშირთ-კავშირის“ გამვეობა, მთავარი კანცლორა და საწყობი მოთავსებულია საკუთარ ბინაზედ სადგურ მუკუზანთან კახეთის რეინის ვზისა.



ტფილისი, 15 თებერვალი 1920 წ.

სრულიად საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭო დიდის აღტაცებით მიულოცავს საქართველოს მეღვინე-მევენახეთ და ყველა საქართველოს შვილებს პარიზის კონფერენციის უმაღლეს საბჭოს მიერ საქართველოს დამოუკიდებლობის დიადი აქტის აღიარების გამო. თორმეტი იანვარი საქართველოსათვის დიდი ისტორიული დღეა; იგი არის საქართველოს სახელმწიფოს „აღდგომის“ დღე. საუკუნოვებდ მეტი თავისუფლების დაკარგულმა მან ხელახლა მოიპოვა საპატიო ალაგი ყველა ერთ-შორის.

ამირიღგან საქართველო მეტის ენერგიით, მეტის ძალღონით და მეტის დაკვირვებით უნდა შეუდგეს შინაურ საქმეების მოწესრიგებას. მეტი უფლება გვავალდებს მეტს პასუხისმგებლობას. დაულაღვად მუშაობა გვპართებს, უნდა ვიზმართ ყველა ძალბის საქართველოს ეკონომიური აღორძინებისთვის და განმტკიცებისთვის. საქართველოს ეკონომიური კეთილდღეობა სასოფლო მეურნეობაშია და მის აყვავებას უნდა მიექცეს განსაკუთრებული ყურადღება. ამ დარგში მევენახეობა შეადგენს იმ გეარ წარმოებას, რომელზედაც დამყარებულია დიდძალი მცხოვრებთა სიმიდრე და მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭო ჰგრძნობს იმ დიად პასუხისმგებლობას, რომელიც მას ზიუქდვის ამ სასოფლო-მეურნობის წარმოების შესვეურობის მიღებით.

საქართველოს „აღდგომის“ დღიღგან მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭო გარკვეული ენერგიით მიესწრაფება თავის მოვალეობის აღსრულებისაკენ.

სხვათა შორის მან დაისახა შინაით და შეუდგა მეღვინე-მევენახეობის ეურნალის გამოცქას. ეს ჯურნალი, სახელდობრ „ვაზი და ღვინო“ იბადება ბრწყინვალე საქართველოს „აღდგომის“ დღის და, მეორეს მართთ-კი, სამწუხაროდ მაშინ, როდესაც საქართველოს მევენახეობა კრიზისის განიკდის, ფოლოქერა და სხვა მრავალგვარი ვაზის სნეულებანი წლითი-წლოებით იმსხვერპლვენ ვაზს და მოსავალს; ვენახის დასამუშავებელი და საწაშლაი მასალეები, იარაღები და მუშა იმდენად გაძვირდა და საშოვნელად გაძნელდა, რომ მევენახევერ გასძლოლია ხარჯს; ამასთანავე ჩვენი ღვინის ბაზარი შევიწროვდა; ეს 2-3 წელიწადია, რაც რუსეთი თითქმის სრულიად მოწყვეტილია საქართველოს და მხოლოდ ბაქო-ბათუმზედ დამყარებულია საშლვარ გარეთ ღვინის გატანა. შინა ბაზარზედაც აზერბაიჯანის და ერევნის შედარებით იაფი ღვინო ადვილად უწევს მეტოქეობას საქართველოს ღვინოს. ამ მეტოქეობას, როგორც შინა, აგრეთვე გარეშე ბაზრებზედ, აადვილებს არსებული სახელმწიფოებრივი წესები ღვინის გატან-შემოტანისა. ამასთანავე, ხანგრძელმა ომმა და რევოლიუციამ თითქმის სრულიად დააზო წინანდელი სახელმწიფოებრივი მევენახეთა დახმარებელი დაწესებულებანი და ზომები, და ყველა ეს პირობევი განსაკუთრებულ საყურადღებო მოშავალს უმაღლებენ ისეც დაქვეითებულს საქართველოს მევენახეობას და მეღვინეობას.

ეს გათვალისწინებული მოსაზრებანი საფუქლად დაედვა სრულიად საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობის (კონგრესის) მოწვევას შარშან-ნოემბერში. საჭირო იყო, რომ საქართველოს მეღვი-

ნე-მევენახეთა საერთო ყრილობაზე გამოკვლეულიყო მათი ამდროული ჰიროზარაში და მოახოვნილებანი.

ნოვბრის კონგრესს ყველა საქართველოს კუთხის მეღვინე-მევენახეთა წარმომადგენელი დაესწრო მათ შორის შესამჩნევ ნაწილს შეადგენდა გლეხთა მევენახეთა წარმომადგენლობა. ამ ფართო ყრილობამ საესებით განიხილა ყველა მეღვინე მევენახეთა საყურადღებო საკითხები და დაადსტურა ის ამდროული მეღვინე-მევენახეთა მდგომარეობა, რომელიც ჩვენ ზევით მოვიხსენიეთ.

კონგრესმა ერთხად აღიარა, რომ მხოლოდ საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა გაერთიანებული ძალებით შეიძლება სათანადო ურთიერთი დახმარება, რომ აღძრული დად საკითხებს გაძლოდა და პატრონობა უნდა, რომ თვით მევენახე-მეღვინეთაც მკოდნე და სანდო მძლოლელი ეჭირება, რათა მათ მიწოდოს ყველა მათთვის საყურადღებო და სასარგებლო ცნობები და ცოდნანი ამ მიზნით კონგრესმა სცნო საქიროდ და დააარსა მისდამი არჩეულ პირთა შექადგენლობით სრულიად საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭო, რომელიც მანაათვე შეუდგა თავის მიზნის და კონგრესისაგან დავალდებების აღსრულებას. საბჭომ, სხვათა შორის, სცნო, რომ მის მიღწეწეობა მით უფრო ნაყოფიერი და მიზანშეწონილი იქნება, რაც იგი უფრო დაუახლოვდება და მუდმივ კავშირს იქონიებს თვით მეღვინე-მევენახეთან.

ამ გვარი კავშირა, საბჭოს აზრით, სავსებით მისაღწევი შეიქნება მხოლოდ სათანადო ჟურნალის გამოცემით და მის მეღვინე-მევენახეთა შორის გავრცელებით.

საბჭოსიერ დაარსებული ჟურნალი „ვაზი და ღვინო“, სხვა და სხვა ფინანსიური და საორგანიზაციო პირობების გამო, ჯერჯერობით გამოვა ორ კვირაში ერთხელ, მხოლოდ საბჭო მიწსწრავება, რომ რაც შეიძლება მოკლე ხანში იგი გადაიქცეს ყოველკვირეულად.

ჟურნალი „ვაზი და ღვინო“ შეეხება საქართველოს მეღვინეობის და მევენახეობის ყველა საკითხს. იგი ისახავს მიზნით, რომ რაც შეიძლება მოკლედ და ადვილად გასაგებ ენაზედ მიაწოდოს მკითხველს ყველა საკითხი და ცნობის ანუ ცოდნის შინაარსი. ჟურნალს ექნება პრაქტიკული ხასიითი და მისი შინაარსი შეეხება როგორც მიმდინარე საკითხების გაშუქებას და მეღვინეობაში და მევენახეობაში ახალი ცოდნების გავრცელებას, აგრეთვე პრაქტიკული ცნობებს მევენახეთა მიწოდებას; მასში მოთავსებულ იქნება ვაზის და ღვინის სამუშაო და სწავლებელი იარაღების, მანქანების და მასალების ფასები, საშუალებანი მათი შექენისა, ფირმების განცხადებანი და სხვა. ჟურნალი შეეხება ყველა სახელმწიფოსადმი მიღებულ მეღვინე-მევენახეობაში ზომებს და აღნიშნავს მათ შინშენელობას. იგი აღძრავს ყველა საქირობოროტო და საყურადღებო საკითხს, გამოიკვლევს და გააშუქებს მათ, რათა მიაქციოს მათზედ ყურადღება ვისიც ჯერ არს. ჟურნალი აგრეთვე მუდმივ მიაწოდებს საქართველოს მეღვინე-მევენახეთ მათგან დაარსებულ საბჭოს მუშაობის ცნობებს და შექლების და გვარად პასუხს გასცემს იმ კითხვებზედ, რომელნიც იქნებიან მისდამი მიმართულნი სხვა და სხვა ადგილებიდან და მკითხველებისაგან.

მაგრამ, რომ ჟურნალის მიზანი და მიწსწრავება სავსებით იყოს შესრუ-



ლებული, რომ მისი ძირითადად სურვილი და მოთხოვნებია რათა იქონიოს მეღვინე კავშირი თვით მეღვინე-მევენახეთაან, საჭიროა, რომ მათ გაუწიონ ჟურნალს რაც შეიძლება ფართო დახმარება და მიაწოდონ მას ადგილობრივი ცნობები, საკითხები, გაქორწიბანი და პრაქტიკულად გამოკვლეული ცოდნანი.

საბჭოს გათვალისწინებული აქვს ის ფინანსური და სხვა მრავალგვარი გაქორწიბანი, რომელნიც გაუძნელებენ მას ამ ჟურნალის სათანადო გამოცემას, მაგრამ იგი მიინც ვერ გადუხვევს ჟურნალის აუცილებლობის გზას და იმედოვნებს, რომ ყველა შეგნებული საქართველოს მეღვინე და მევენახე არ მოაკლებს მას მოხსენებულს დახმარებას და განახორციელებს ჟურნალთან და საბჭოსთან იმ კავშირს, რომელშიაც არის მკვიდრი საფუძველი ჟურნალის, საბჭოს და თვით მეღვინე-მევენახეთა მიზნის და მისწრაფების ნაყოფიერი შედეგისა.

**ი. ზ. ანდრონიკაშვილი.**

**რა გააკეთა მეღვინე-მევენახეთა კონგრესმა ამ დღეებში და რა უნდა მოხდეს შემდეგში.**

რუსეთის რევოლიუციის მოჰყვა თან ჩვენი პოლიტიკური დამოუკიდებლობა და ძველი რეჟიმის მაგიერ დემოკრატიული პრინციპების გამოცხადება — ხალხის ცხოვრების თვით ხალხისვე მიერ გამგებლობა, თვითმართველობა.

რაც მოხდა ამას დამკვიდრება სკირდება: — პოლიტიკური დამოუკიდებლობას საბოლოოდ შენარჩუნება და დემოკრატიულ პრინციპებს — ცხოვრებაში გატარება.

ასის წლის მონობის შემდეგ მოკლულნი ნელად განოავისუფლებული ქართველი ხალხი თავისი მდგომარეობით დაედარა ადამიანს, რომელიც თვლებზეხვეული გაიყვანეს მისთვის უცხო ტრიალ მინდორზე, ახსნეს თვალთსაქრავი და არ იცის პირველ წაშს საით წავიდეს.

ეგ შენა და ეგ შენი ყოფა-ცხოვრებაო, ეუბნება ხალხს ახლად დამდგარი დრო. დასაბამიდან მეურნეობაში შეზღდილი ქართველი ხალხიც ამიერიდგან საკუთრივ იწყობს თავის მომავლისათვის ზოუნებს.

ჯერ შეიყარნენ ამას წინად საქართველოს უდიდესი სამეურნეო დარგის — მევენახე მეღვინეობის წარმომადგენელი მეურნეები, რამდენიმე დღის განმავლობაში ბკობდნენ, გამოარკვიეს შეძლებისდაგვარად თავიანთი დარგის საჭიროებანი, დაასახელეს ზოგიერთი სათანადო ზომები ამ საჭიროებათა დასაკმაყოფილებლად, აირჩიეს დროებითი საბჭო და მიანდეს მას ყრილობის მიერ მიღებულ დადგენილებების ცხოვრებაში გატარება.

ახლა ესევე ხდება სახალხო მეურნეობის სხვა დარგებშიაც.

მესაქონლეებმა, მეაბრეშუმეულობის და მფუტკრეობის წარმომადგენლებმა და აგრეთვე სხვა სამეურნეო დარგების მეურნეებმაც და მოხელეებმაც უნდა გამოარკვიონ ურთიერთ შორის თავ-თავიანთი მეურნეობის აწინდელი მდგომარეობა, გაიკვილიონ გზა წარჩატებისა და შეუდგნენ მუშაობას მთელი თავიანთი ძალ-ღონით.

როდესაც მშრომელი ხალხი ასე დარაზმდება და თითოეული ჯგუფი შეუდგება თვის სასპეციალო დარგის ზედმიწევნით შესწავლას, ნამდვილი მცოდნე და სრული კომპეტენციით აღჭურვილი მეურნეცა და მოხელეც მაშინ გვეყოლება და ჩვენს წარ-



მოგებასაც და შაშასადაჲ მთელს ჩვენს ეკონომიურ ცხოვრებასაც შაშინ შეეტყობა წარმატება და წაყოფიერობა.

გარეშე ზრუნვა და ზეკუნობა აღარავისი აღარ დაგვიკრძება მაშინ.

იქნება სთქვან, როგორ შეიძლება მთელი ხალხის ასე რაზმებად დაყოფაო, განა ცოტაა ისეთი, რომ ერთ და იგივე დროს მევენახეც არის და მესაქონლეც, მხენველ-მთესველიც და რომელიმე ხელობის მკოდნეც.

მართალია, ზოგმა მაგალითად შეიძლება მარტო ვენახის მოვლა იკოდეს და საქონლისა კი არა გაეგებოდესრა, ვერც ურემი ინდოს, ვერც ფური მოსწველოს, და ვერც გაჰოსაქნელი გაჰოქნას, მაგრამ მომეტებული ნაწილი სოფლის ხალხისა კი მაინც ასეთია—თვისთვის ყველა მევენახეც არის და მესაქონლეც...

ამიტომ, არც ერთი ხელობა იცის მან კარგად და არც მეორე.

მასხოვს, ერთ ქარხანაში, სიდაც ვველა მუშებრ დარგებათ იყენენ. დაყოფაღნი, ზოგი მარტო რანდავდა რკინას, ზოგი ჩარხავდა, ზოგი რას აკეთებდა, ზოგი რას,—მოვიდა შაფათ ღდეს ერთი მუშა ხელოსანი და საჰუშაო ადგილს სთხოვდა ქარხნის პატრონს. ამ უკანასკნელმა კითხა, რა ხელობა იციო. მთაოვენელმა უბასუბა, რა ხელობაზედაც დამაყენებ ვიმუშავებო.

მაში ქარხნის პატრონი მიუბრუნდა თავის მუშებს და უთხრა: ღდეს შაფათია, მუშაობა ოო გაათაოთ, ვისაც რა გერგებათ, მიიღეთ სრულად და ორშაფათიდან ნულა მოხვალთ საჰუშაოდ, რადგან აი ეს ახალი ხელოსანი შოვა და ყველაფერს გაჰიკეთებსო.

ასე დასცინა ქარხნის პატრონმა ადგილის მთხოველს. მუშას და დითხოვა,—

მე მაგისთანა ხელოსანი, რომელმაც ყველა ხელობა იცის, არ მინდაო.

მართლაც და ყოველი საჰეურნეო ანუ სახელოსნო დარგის შესახებ იმდენი ცოდნაა დროთაგანშავლობაში გამოცდიტა და დაკვირებეტი მოგროვილი, რომ ადამიანმა ნეტაიერაიან ორი დარგის შესწსვლა შესძლოს საესებით.

მართალია, ჩვენზე დაწინაურებულ ქვეყნებში იშვიატად შეხედებით რომ სოფლის მეურნე ერთ რომელიმე დარგს მეურნეობისას მიზღვედეს მარტო, პირიქით მისი მეურნეობა შეიცავს რამოდენიმე დარგს, ახოლოდ ერთს ან ორს მთაგანს სთვლის იგი მთაეარ დარგებათ და დანარჩენებს კი არაუთაერესად.

მეურნის ცოდნაცა და ხელოვნებაც ასეთი უნდა იყოს. მთაეარი დარგი თაეის მეურნეობისა მას უნდა ზედმიწევნით ქონდეს შესწავლილი ისე, რომ სხვას მისგან ესწავლებოდეს ამ დარგში მუშაობა, ხოლო დანარჩენ დარგების წარმოება კი შესძლოს ამ დარგებში გამოცდილ მეურნეთა მიბაძეით...

პროგრესი მეურნეობისა თხოულობს მეურნის გასპეციალებას არა მარტო ისეთ ღიდ დარგებში როგორიც არის მევენახეობა, მესაქონლეობა, ხენა-თესვა და სხ., არამედ ამ დარგების თითოეულ შტოშიაც. ვენახის კარგი მსხვლეელი შეიძლება კარგი მთოხნავი ვერ იყოს, მეცხვარემ მეძროხეობა ვერ შესძლოს და კარგმა ყანის მკელმა—გუთნისღდლობა.

ერთი რომელიმე დარგი მეურნეობისა კი მეურნემ უნდა შეისწავლოს კარგად, რომ კერძოდ მისი და საერთოდ მთელი ხალხის მატერიალური მდგომარეობა გაუმჯობესდეს.



საქართველოს რესპუბლიკის მევენახეთა და მეღვინეთა პირველი კონგრესის დადგენილებანი (23—27 ნოემბერი 1919 წ.)

1. მ ე ვ ე ნ ა ხ ე ო ბ ა .

მომხსენებლები: პ. ავერკინი, ტ. ბააკა-შვილი, კ. მ. ბერეკაშვილი, ა. ა. ეგოროვი, გ. წინამძღვრიაშვილი, ს. ნ. ტიმოფეევი, ნ. ი. ნიკოლაძე, ს. ჩოლოყაშვილი, მ. ა. წულუკიძე, ა. დ. მაჩაბელი, კ. ნაკაშიძე, გ. ბერიშვილი, ნ. მაქარაშვილი და ე. კ. ნაკაშიძე.

კონგრესმა დაადგინა:

1. მევენახეობა - მეღვინეობის განვითარებისათვის ჩვენში საჭიროა მიექცეს განსაკუთრებული ყურადღება სპეციალურ ცოდნის გავრცელებას დაბალი და საშუალო სკოლების დაარსებით, ზეპირსიტყვიერი ბაასით, სამაგალითო და საინიშუმო სადგურთა და მოძრავი ლექციების მოწყობათ.

2. მევენახეობა—მეღვინეობის განვითარება ჩვენში შეფერხებულია აგრეთვე სტატისტიკური ცნობების უქონლობით სხვა და სხვა საკითხების გასაშუქებლად, ამიტომ აუცილებლად საჭიროა, რომ ცენტრალურმა სასტატისტიკო კომიტეტმა განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციოს მევენახეობა-მეღვინეობის სტატისტიკას.

3. რადგან ვაზის უსაშინლესეს მტერთან, ფილოქსერასთან, ბრძოლა საქართველოში თითქმის შეჩერებულია და ფილოქსერის შიში ჩვენი მევენახეობისათვის მეტად დიდია, მით უმეტეს კახეთში, კონგრესი საჭიროდ სცნობს დაუყოვნებლივ მიღებული იქმნეს ზომები ფილოქსერასთან საბრძოლველად, ამისათვის საჭიროა:

ა) დაარსდეს სამინისტროს ბების, მევენახეთა კოოპერატივების და აგრეთვე კერძო თაოსნობის მიერ (უკანასკნელი მხოლოდ სადგურების კონტროლ ქვეშ) ამერიკული ვაზის სანერგეები;

ბ) შეკრებილ იქმნას პრაქტიკით საქართველოში გამორკვეული ცნობები ამერიკული ვაზის საძირების შესახებ და მოეწყოს საცდელი სანერგეები; მათ მოწყობის დროს აუცილებლად ჯეროვანი ყურადღება უნდა მიექცეს საცდელ საქმეს;

გ) მოეწყოს გამოკვლევა და აღნიშნულ იქმნეს სხვა და სხვა სავენახე მიწების ტიპები და გამოიცეს ნიადაგის სათანადო რუკა;

დ) საჭიროა სახელმწიფომ აღმოუჩინოს მევენახეთ დახმარება ვენახების აღდგენის მიზნით;

ე) მცნობის სხვა და სხვა წესთა შორის ყურადღება მიექცეს რიხტერის სისტემით მცნობას, რომლის გავრცელება ჩვენში სასურველია.

4) მოეწყოს მიკოლოგიური გამოკვლევა ვაზის სოკოებრივი სნეულებებისა.

5) მიღებულ იქმნას მხედველობაში თეზისები 1914 წ. ლიონის საერთაშორისო მევენახეთა კონგრესის მიერ მიღდიუსთან ბრძოლის შესახებ აღნიშნული.

6) საჭიროა მოწესრიგდეს ვაზის საშემღებელი მასალებით და იარაღ-მანქანებით მევენახეთა ფართოდ დაკმაყოფილება; ამ საქმის მოწყობა უნდა იყოს რომნ მთავრობამ, ერობებმა და კოოპერატივებმა.



7) რადგან სეტყვისთან საბრძოლველ საშუალებათა შორის ვერც მეცნიერება და ვერც პრაქტიკა ჯერ ჯერობით ვერც ერთ უდავო საშუალებაზედ ვერ გაიჭრდა, კონგრესს აუცილებელ საჭიროებად მიაჩნია მოეწყოს ვენახების სეტყვი აგან ურთი ერთ შორის დაზღვევა სახელმწიფოე რივ მასშტაბით. აგრეთვე სასურველია სწარმოებდეს გამოცდები ყველა იმ საშუალებათა, რომლითაც ებრძვიან სეტყვას. განსაკუთრებით კი შუშუხებისა, რომელიც ვეროპაში დღესდღეობით ცნობილია საუკეთესოდ.

8) საჭიროა მოიფინოს მიზან **შეწონილად მთელი** საქართველო მეტეოროლოგიური სადგურებით და ეს უნდა იკისრონ მთავრობამ, ერობებმა, რკინის გზამ და სხვა და სხვა საზოგადოებრივმა დაწესებულებებმა.

9) რადგან საქართველოში ზოგიერთ მაღალ ხარისკივან ვაზის ჯიშებს მოცილის მოსპობა სხვა და სხვა სენისაგან და მიენებლებისაგან, საჭიროა მათი მოგროვება, გამოკვლევა და შესწავლა, რაც უნდა იკისროს მიწადმოქედების სამინისტრომ და სხვა და სხვა საფინანსო რაიონებში დაარსოს ვაზის ჯიშების სანერგეები.

10) კონგრესსა სცნო, რომ საქართველოს შევენახებას, და მეღვინეობას საჭიროა მრავალგვარი დახმარება, რომლის ყოველმხრივი დამაყოფილება ვერ ძალუძს მართო ცენტრალურ სახელმწიფოებრივ დაწესებულებას; შევენახეთა და მეღვინეთა ინტერესები მოითხოვენ, რომ მათი შეკრებული ძალებით დაარსებულ იყოს საკუთარი ცენტრალური ორგანო, რომელიც გაუძღვება შევენახეობის და მეღვინეობის საქმეს.

## II. მ ე ღ ვ ი ნ ე ო ბ

მომხსენებლები: ა. ა. ეგოროვი, გ. წიწამძღვრიშვილი, ვ. რცხილაძე და ე. კაკულია.

### კონგრესმა დაადგინა:

1. როგორც მწარმოებელთა ისე სახელმწიფოს ინტერესები მოითხოვენ ღვინის ექპორტის განვითარებას, რისთვისაც კონგრესი აუცილებელ საჭიროებათ აღიარებს ჩვენი მეღვინეობის ტენიკის განვითარებას, ღვინის ტიპის გაუმჯობესებას და მის დაახლოვებას გარეშე მოამზარებლის გემოვნებასთან.

2. მეღვინეობისა და ღვინით ვაჭრობის თანახედროვე პირობები მოითხოვენ გაერთიანებული ძალებით მოქედებას, ამიტომ კონგრესი საჭიროდ სთვლის შევენახეთა შეკავშირებას, და ღვინეობის კოოპერატივების მოწყობას, რომელთაც სახელმწიფომ უნდა აღმოუჩინოს ფართო დახმარება სამელიორაციო კრედიტით.

3. კოოპერატივებს, რომელთაც სურთ მოაწყონ შევენახეობასა და მეღვინეობაში საცდელი ან სამრეწველო საქმე სასურველია მიეცეთ სახელმწიფო ფონდიდან საჭირო მიწები ნორმის მიუხედავად.

4. რადგან არსებული მრავალგვარი დაბეგვა ღვინეობისა სხვა და სხვა დაწესებულებების მიერ აფერხებს ღვინის ვაჭრობის ნორმალურ პირობებში წარმოებას, კონგრესი საჭიროდ სცნობს კონომდებლობის მხრით ამ საქმის მოწესრიგებას.

5. რადგან ღვინის არსებული სიძვირე უფრო ხელს უწყობს ფალსიფიკაციის გავრცელებას და შეაქვს უწყესრიგობე ღვინის ვაჭრობაში, კონგრესი აუცილებ



ბელ საჭიროდ სთავის ღვინის შესახებ კანონის საჩქაროდ გამოაცემას; რომლის დაუშვებებაში სასურველია მიიღონ მონაწილეობა მევენახეთა და მელვინეთა წარმომადგენლებმა.

### III. სასოკადო კითხვები მევენახეობასა და მელვინეობაში

მომხსენებლები: ნ. ი. ნიკოლაძე, პ. გ. მელიქიშვილი, ს. ნ. ტიმოფევი, ა. ა. ეგოროვი, დ. გედევანიშვილი, კ. ბ. მოდებაძე და გ. ჩიჩუა.

#### კონგრესმა დაადგინა:

1. საქაროა ქალ. თბილისში დაარსდეს მელვინეობის ცენტრალური საცდელი სადგური, განყოფილებით საქარის სანერგეში და წინანდლის სახელმწიფო მამულში; ამ უკანასკნელში უნდა მოწყობილ იქნეს საცდელი ვენახები და სარდაფები; რადგან საქარის სანერგე ამისათვის თითქმის მოწყობილია, იქმულაობა ვხლავე იყოს დაწყებული.

2. რადგან აგარარულმა რეფორმამ იქონია მრავალ-გვარი გავლენა მევენახეობაზე და მელვინეობაზე და ამ საქმის შესახებ მომხსენებლებმა და კავთმა წამოაყენეს ფრიად რთული და მნიშვნელოვანი საკითხები, რომელთა გამოკვლევა და გაუქმება მოითხოვს დიდ დროსა და მასალების შესწავლას, კონგრესმა დაავალა მევენახეთა და მელვინეთა ყრილობათა დროებით საბჭოს ამ რეფორმის მევენახეობისათვის საზიანო მხარეების თავიდან ასაშორებლად შესაფერი ზომები გამოიმუშაოს და სათანადო შუამდგომლობები აღძრას მთავრობის წინაშე კონგრესის სახელით.

3. სასოკლო მეურნეობაში სასოკადო და კერძო მევენახეობისა და მელვი-

ნეობაში სამუშაო დღის განსაზღვრის შეუძლებელია, ამიტომ საქაროა გლასინჯვა კანონისა რვა საათის სამუშაო დღი; შესახებ სასოკლო მეურნეობაში მევენახეთა და მელვინეთა წარმომადგენლების წინაწილეობით.

დასასრულ კონგრესმა ერთხმად დადასტურა პრეზიდენტისა და საგანგებო კომისიისაგან წარმოდგენილი შემდეგი გეგმა საქართველოს მევენახეთა და მელვინეთა ცენტრალური ორგანოს დაარსების შესახებ:

1. დაარსებულ იყოს ქალ. თბილისში საქართველოს მევენახეთა და მელვინეთა ყრილობების დროებითი საბჭო, შვიდი წევრის შემადგენლობით;

2. საბჭოს დაევალოს:

ა) კონგრესის დადგენილებათა სისრულეში მოყვანა;

ბ) საქართველოს მევენახეთა და მელვინეთა ყრილობების ხარჯალრიცხვის და საშუალებათა დაშუშავება შემდეგი საქართველოს მევენახეთა და მელვინეთა ყრილობაზე წარსადგენათ;

გ) მოწყვეთ საქ. მევენახეთა და მელვინეთა მეორე ყრილობისა არა უგვიანეს ერთი წლისა;

დ) მევენახეობაში და მელვინეობაში თამედროვე სათანადო კითხვების შესახებ საქარო ზოგების მიღება და შუამდგომლობების აღძვრა მთავრობის წინაშე კონგრესის სახელით.

საქართველოს მევენახეთა და მელვინეთა ყრილობების დროებით საბჭოს წევრებათ კონგრესმა აირჩია: საპატიო თავმჯდომარეთ ნ. ი. ნიკოლაძე, და წევრებათ ი. ზ. ანდრონიკაშვილი, ლ. ა. გოგინაშვილი,



საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა

გ. ა. წინამძღვროშვილი, ვ. ი. რუხილაძე,  
 ს. ჩოლოყაშვილი, ი. დ. ფორაქაშვილი,  
 ვ. გ. ბერელაშვილი და მათი კანდიდატგ-  
 ბათ გ. მ. ჩივაძე და ი. ბარათაშვილი.

შაბიამან გოგირდის საკითხი

საქართველოს სასოფლო მეურნეობის დარგთა შორის ყველაზედ მეტ გაჭირვებაში ჩაყარდა მევენახეობა, რადგან ვენახის დასამუშაებლად და მოსავლის მოსაყვანად უმთავრესად წამლობა, ანუ შაბიამანი და გოგირდია საჭირო და ეს წამლები კი მარტო უცხოეთიდან შემოდის ჩვენში. ამის წინათ შაბიამანი ინგლისიდან მოსული ბათუმში ფუთი 3 მ. 25 კ. ფასობდა, ხოლო გოგირდი მარსელიდან (საფრანგეთი), ან იტალიიდან მოსული 1 მ. 35 კ.—1 მ. 45 კ. ფუთი. მაგრამ, დაიწყო თუ არა ომი და დაიკეტა სტამბოლის გზა, შაბიამან-გოგირდმა დაიწყო საშინელი გაძვირება. უპირველეს ყოვლისა სპეკულიაცია შაბიამან-გოგირდს შეეხო. მეტადრე, რაკი უცხოეთიდან თითქმის შეუძლებელი გახდა წამლებულობის მიღება, მათი დაწახადება დაიწყეს შინაურ (რუსეთის) ბაზარზედ და მევენახეს აწვდიდენ ხშირად ყოვლად უფარვის მასალას, იმისაც ძლიერ ძვირად. ძლიერ გაძნელდა რიგიანი წამლის შოვნა და ყოველ წელიწადს ძალიან ბევრი ვენახი რჩებოდა შესაწამლი, რამაც, რა თქმა უნდა, ბევრი მათგანი მთლადაც ამოაგდო—აკი ამიტომ იყო, რომ მევენახე უფრო მოუთმენლათ ელოდა ომის გათავებას იმ იმედით, რომ ძველანდებურათ სამყოფი და კარგი ღირსების შაბიამან-გოგირდი შემოვიდოდა ინგლის-იტალიიდან. მართლაც

და პირველ დღეებშივე, როცა ვითარება მთავრდებოდა ურთი-ერთობის აღდგენა შესაძლებელი შეიქმნა. ცალკე მთავრობა და ცალკე კერძო პირები ყველა გვირდებოდა მათ გათავებას, ყველაზედ მეტად კი მთავრობა და მოსკოვის სახალხო ბანკის თბილისის განყოფილება. ამ მიზნით ბლომათ შეიძინეს მათ შაბიამან-გოგირდი: მოსკოვის ბანკმა 55 ათას ფუთამდე შაბიამანი, ხოლო მთავრობამ კი 80 ათას ფუთამდე შაბიამან-გოგირდი და მისში მათი საქონელი მოაღდა კიდევ ბათუმს. ამ დროისთვის სხვა და სხვა კერძო მოვაჭრეებმაც შემოიტანეს ბათუმში წამლებულობა და მათი ფასი ჯერ 400 მანეთზედ ჩამოვიდა ფუთი (1200 მანეთიდან), ხოლო შემდეგ კი 250 მანეთადაც ჰყიდნენ შაბიამანს კერძო მოვაჭრენი. როგორც გვესმოდა თვით მთავრობასაც და სახალხო ბანკის განყოფილებასაც ამაზედ მეტი არ უღირდათ შეძენილი შაბიამან-გოგირდი, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, 400 მანეთად ჰყიდნენ ფუთს. ჩვენც რა გვეთქმოდა. მაგრამ, ჩვენდა სამწუხაროდ, სპეკულიაცია გადამდები სენი ყოფილა და აკი მთავრობასა და მოსკოვის ბანკსაც გადაეღოთ ეს სენი და უფრო მეტადაც, ვიდრე კერძო ვაჭრებს. მთავრობამ მისში მიღებული შაბიამანის ნაშთი ამ ერთ თვეში შეაფასა 600 მანეთად ხოლო გოგირდი კი 700 მანეთად ფუთი (ახლად შეძენილ გოგირდთან ერთად) მაშინ, როდესაც ინგლისიდან ახლად ჩამოსულ საქონელს (შაბიამანს) ბათუმში ფუთს 420 მანეთად ჰყიდოდა კერძო ვაჭრები (გაზეთებშიც კი იყო განცხადება). ყველამ ვიცით, რომ ჩვენს ფულზედ ინგლისში შაბიამანს არავინ მოგვეყიდის და ამიტომ

იძულებულია ყველა შაბიამნით მოვაქტრემ შეიძინოს ინგლისური ფული—სტერლინგი, რომელიც მაისში, ე. ი. მაშინ, როდესაც მთავრობამ შაბიამანი მიიღო, ჩვენს ფულზედ ღირდა 200 მანეთი, ხოლო დღეს კი, ე. ი. მაშინ, როდესაც მთავრობა შაბიამანს 600 მანეთად ჰყიდის, ხოლო ახალი მოსული შაბიამანი იყიდება 420 მანეთად, იგივე სტერლინგი ღირს 800 მანეთი, ანუ ერთი ოთხად მეტი. აქედან უბრალო ანგარიში გვიჩვენებს, რომ თუ მთავრობა ფუტს 600 მანეთად ჰყიდის, ახლად მოტანილი 2400 მანეთი მაინც უნდა ღირდეს, თუნდა თვით საქონელი არ გაძვირებულიყოს თავის ადგილას ინგლისის ფულზედ, მაგრამ როგორც ვიცი 2400 მან. მაგიერ 420—450 მანეთადაც იყიდება იგი.

მევენახეს რომ საშუალება ჰქონდეს ამ 600 მანეთში მაინც მიიღოს შაბიამანი კიდევ არაფერი, მაგრამ უბედურება იმაშია, რომ შაბიამან-გოგირდის განაწილების წესა უარესია, ვიდრე თვით ფასი: სამინისტრო ანაწილებს შაბიამანს ლიკვიდაციის პროცესში მყოფ სასურსათო საბჭოს საშუალებით, მერე მისი პატრონი ხდება ერობათა ცენტრი, შემდეგ სამაზრო ერობა, შემდეგ სამაზრო კოოპერატივთა კავშირები, შემდეგ უფრო წვრილი რაიონის კავშირები, შემდეგ თვით კოოპერატივები და მხოლოდ ამის შემდეგ (რაც ალბად წამლობის ვადის გასვლის შემდეგ თუ მოხდება) თვით მევენახე. რა თქმა უნდა ყველა ჩამოთვლილმა დაწესებულებამ უნდა დაადოს საქონელს ერთგვარი ხარჯი თავის სასარგებლოდ და მთელი თავისი საშინელის სიმძიმით დააწვენ ამოვარდნილ ვენახს და ყოველივე ეს ხდება მაშინ, როდესაც საკუთარი მიწად-

მოქმედების სამინისტრო გვაქვს. მაგრამ იქნებ მევენახეობა არ შეადგენდეს სახელმწიფოს საზარუნავ დარგს მეურნეობისას? ნუთუ სახელმწიფო ვენახებიც შაბიამან-გოგირდს ამ წესით და ამ ფასით მიიღებენ, ე. ი. 1000 მანეთში? ან იქნებ არ იციან ახალმა კომერსანტებმა, რომ შარშანდელი ღვინის მოსავალი ჩვეულებრივის მეოთხეზედაც ნაკლები იყო? მერე საიდან უნდა გავიღოთ წამლებისთვის დესეტინა ვენახზედ 6000 მანეთი (ექვსი ფუთი შაბიამან-გოგირდი ხომ საქირაო)? კარგია რომ ამასაც იანგარიშებდნენ.

**გ. წინამძღვარი.**

**საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა  
საბჭოს მოქმედება.**

ღვინის უცხოეთში გატანის საკითხი. დეკემბრის უკანასკნელ რიცხვებში მთავრობამ დააწესა უცხოეთში გასატან ღვინოზედ ყოველ ვედროზედ 125 მანეთი საწინდარი (საბადლო საქონლის შემოტანის გირაოთ) და ვედროს სამწყობო კურკელზედ (ბოჩკაზედ) 40 მან. სულ კი 165 მან. ამის შესახებ მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭომ აღძრა მთავრობის წინაშე შუამდგომლობა, რომ ეს გადასახადი, რომელიც გამოიწვევდა ჩვენი მეღვინეობის მთლად დაქვეითებას, მოსაბოძლიყო. შუამდგომლობის პასუხად მთავრობამ გადასახადი ღვინოზედ შეამცირა 75 მანეთით (დატოვა 50 მან.), ხოლო კურკელზედ (ბოჩკებზედ) დაწესებული 40 მან. უცვლელათ დასტოვა. საბჭო მაინც განაგრძობს მოლაპარაკებას ფინანსთა სამინისტროსთან, რომ ბაგი-საწინდარი სრულიად მოსპოს, რაშიაც ფინანსთა მინისტრმა აღუთქვა დახმარება.



საქირო ცნობების შეკრების დროს გამოიჩინა, რომ ამ საგნის განხილვა-გარკვევაში, როგორც მომარაგების, ისე ფინანსთა სამინისტროს, უსარგებლია მთავარი საბაჟოს სრულიად ყალბი ცნობებით. საბაჟოს სტატისტიკური ცნობებით, მაგალითად 1919 წლის თებერვალში, ადერბაიჯანში (ბაქოში) გაუტანია საქართველოდან 64 ათასი ფუთი ღვინო, რის გატანასაც დასჭირდებოდა უკანასკნელი 160 ვაგონი ერთ თვეში, რაც, რა თქმა უნდა, წარმოუდგენელია, მით უმეტეს, რომ თვით ადერბაიჯანს მრავალი ღვინო აქვს და პირიქით დიდძალი ღვინო იქიდან საქართველოში შემოდის. ამას გარდა, სწორედ იმ დროს ვაგონების ნაკლებულობის გამო თბილისში არც ნავთი იყო, არც შაჰუთი და ღვინისათვის 160 ვაგონი როგორ მოიკლრდა. ამიტომ საბჭოში ამ ცნობების სისწორეში ეჭვი შეიტანა და საბაჟოში ცნობების გადასინჯვის დროს აღმოჩნდა, რომ თებერვალში 64 ათასი ფუთი კი არა, მხოლოდ 4—5 ათასი ფუთი ყოფილა გატანილი. შეცდომა წარმოშდგარა იქიდან, რომ ყოველივე სასმელები (ღვინო, არაყი, კონიაკი, შამპანიური და სხვა) სულ ერთად არის ნაანგარიშევი. ამის გარდა, 2500 ბოთლი კონიაკის შავერ, ჯერ 25000 ბოთლ ღვინოს სწერენ შეცდომით, ხოლო მერე ამ 25 ათას ბოთლს ანგარიშობენ შეცდომითვე 25 ათას ფუთად. ასეთივე მაგალითები გვხვდებით სხვა თვეებშიაც და ბათუმში გატანილ ღვინოზედა. (18 ათასი ბოთლი 17 ათას ფუთად არის ნაანგარიშევი). რა თქმა უნდა ამგვარ ყალბი ცნობებით მთავრობაც შეცდომაში შედის ისეთ სერიოზულ საკითხებში გადაწყვეტის დროს, როგორიც ბაჟის საკითხია

და რომელიც სახელმწიფო ხარჯთაღსრულების შედგენაზედ დიდ გავლენას ახდენს. მით უმეტეს რომ ყოველივეს საკითხები რალაც უცნაური მიზეზებით სწყდება მკოდნე და დაინტერესებულ პირთა დაუსწრებლად.

ყოველივე აღნიშნული საბჭომ მოახსენა ფინანსთა მინისტრს.

როგორც უკანასკნელ ცნობებიდან დანამდვილებით შეეიტყეთ, ბ. ფინანსთა მინისტრმა მთავრობას წარუდგინა მოხსენება ღვინოზედ გატანის დროს საწინდროს სრულიად მოხსნის შესახებ, თანახმად საბჭოს შუამდგომლობისა.

\* \*

საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭომ თავის პირველ სხდომაზედ 28 წარსულ გიორგობისთვის ერთხმით აირჩია საბჭოს თავმჯდომარეთ — ი. ზ. ანდრონიკაშვილი, თავმჯდომრის ამხანაგათ — ი. დ. ფორაქაშვილი და ხაზინადრათ (დროებით) — ი. დ. ფორაქაშვილი. მდინენათ საბჭოს მიერ მოწვეულია გ. ა. ყიფიანი.

\* \*

საბჭომ 10 ქრისტიშობისთვის სხდომაზედ განიხილა რა ქ. ქ. ფოთის და ქუთაისის ღვინით მოვაჭრეთა სხვა და სხვა საქირმაროტო საკითხთა შორის თხოვნა, რომ არსებული საექციზო გადასახადის ნორმა ქ. ფოთისათვის 15,000 მანათიდან შემცირებულ იქმნეს 7-8 ათას მანათამდე და ქ. ქუთაისისათვის საექციზო წლიური გადასახადის ხაზინაში შეტანა და ამ გადასახადის განაწილებაც დაეავალოს თვით ღვინით მოვაჭრეებს საჭირო გარანტიით, დაადგინა: ქ. ფოთისათვის გადასახადის ნორმა იყოს მიღებული ნაცვლად 15,000

მან. მხოლოდ 10,000 მან., ქ. ქუთაისი-სათვის კი 20,000 მან. მაგივრად 12,000 მან. რაც შეეხება ქუთათურების თხოვნას, რათა სააქციზო გადასახადის განაწილება ხდებოდეს ადგილობრივი კომიტეტების მიერ, — საბჭომ ვერ სცნო შესაძლებლად ამ თხოვნის დაკმაყოფილება, იმ მოსახრებით, რომ საერთო სააქციზო წლიური ჯამის წინათვე გადაწყვეტას და ამ ჯამის გაწერვას მეღვინეთა შორის არა აქვს უპირატესობა იმ უფრო სამართლიანს და სასურველს სააქციზო პრინციპთან შედარებით; რომლის ძალით აქციზი გადახდილ უნდა იყოს ეაქრობის რაოდენობის დავგარად. საბჭომ სააქციზო გადასახადების ნორმის შემცირების შესახებ შესაფერისი თავისი დასკვნით მიმართა მთავარ სააქციზო სამმართველოს.

**შაბიამან გოგირდის საკითხი.** მთავრობის ხელში დარჩენილი (60 ათას ფუთამდე) შაბიამან გოგირდის ფასი მთავრობამ ასწია 660 მანეთამდე ფუთი. ამის შესახებ მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭო წარუდვა ბ. მთავრობის თავჯდომარეს შუამდგომლობით, რომ შაბიამან-გოგირდი ისევე ძველ ფასებში დასთმობოდათ მევენახეთ და ისედაც გაფუჭებული ვენახები და ძრიელ დაზარალ ბული წარსული წლის მცირე მოსავლით მევენახენი უკიდურეს მდგომარეობაში არ ზამდგარიყვნენ. მათ უმეტეს, რომ მთავრობის წამლეულობის გაძვირებას კერძო ვაჭრების მიერ ერთი ორად ფასების მიმატება მოსდევს, რაიც ზედმეტ 80—100 მილიონი მანათის გადახდით გვემუქრება საქართველოს მევენახეთ, ბ. მთავრობის თავჯდომარე შეპირდასაბჭოს შესაფერ ღონისძიების მიღებას და სათანადო სამინისტროებს უკვე შეეკითხა.

ქ. გორის მეღვინე-მევენახეთა ჯგუფის თხოვნა საბჭოსადმი, რათა მან აღძრას სათანადო თხოვნა სადაც ჯერ არს-სანიტარულ გადასახადის გაუქმების ან შემცირების შესახებ, რადგან განვლილი 1919 წ. გორელებისათვის სრულიად მოუსავლიანი იყო, საბჭომ დააკმაყოფილა იმ მხრივ, რომ ამ სანიტარულ გადასახადის გაუქმებაზედ შესაფერი თავისი დასაბუთებული მოსაზრებანი თ მიმართა ქ. გორის თვითმპრთველობას.

**საქართველოში სწოებები.**

საქართველოს მეღვინე-მევენახეთა ყრილობათა საბჭომ გადასწყვიტა მოაწყოს მთელს საქართველოში ადგილ-ადგილ (რაიონებში) მევენახეთა თათბირები სხვა და სხვა საქირბოროტო კითხვათა გამო-სარკვევად და გასაშუქებლად პირველად თათბირები გაიმართება კახეთში, თათბირების მოწყობაში დახმარება საბჭოსთანხვეა ქველგან საკრედიტო ამხანაგობების გამგეობებს. შემდეგი მოგზაურობა ამავე მიზნით გადაწყვეტილია დასავლეთ საქართველოში.

მიწად მოქმედების სამინისტრო ახლო მომავალში მოელის საფრანგეთიდან ფრიდონოვის მიერ გამოგზავნილ ვენახის სხვა და სხვა იარაღს: ვერმოლელის აპარატებს, მათ ნაწილებს, ვაზის შაკრატლებს, სამყნობ დანებს და სხვა. ვისაც მსურს მათი დაკვეთა უნდა მიმართოს სამინისტროს. უმჯობესია დაკვეთა ერობების, კავშირების ან სხვა დაწესებულებების საშუალებით მოხდეს.

სრულიად საქართველოს აგრონომიულ დახმარების მოღვაწეთა ყრილობა ვახი-



სნა თბილისში კვირას 25 იანვარს სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების დარბაზში პროფ. ს. ავალიანის თავმჯდომარეობით. ყრილობაზე დაესწრა 85 წევრი.

საქართველოს მეცხვარე მესაქონლეთა პირველი ყრილობა.

ქ. თბილისში ბ. გ. ჟურულის თავმჯდომარეობით 21 იანვარს გაიხსნა და 24 იანვარს დაიხურა საქართველოს მეცხვარე მესაქონლეთა ყრილობა, რომელმაც განსაკუთრებული საქმიანობით, სიღინჯით და დარბაისლობით დაამთავრა თავისი ფრიად ძნელი სამუშაო. ყრილობას დაესწრა 150-მდე მეცხვარე-მესაქონლე მთელი საქართველოს სხვა და სხვა ჯგუფთა და რაიონთა წარმომადგენელი. აღსანიშნავია, რომ ყრილობის შერეული შემადგენლობა: თუშეთში-ხევსურები, ქიზიყელები, ქართლები, თათრები, გერმანელები ერთნაირად ხელს უწყობდნენ საერთო მუშაობას და ყველა ხალისით იღებდა მონაწილეობას. ყრილობამ მუშაობა დაამთავრა თავისი მუდმივ წარმომადგენელ ორგანოს არჩევით საბჭოს სახით. საბჭოში შედიან 25-მდე წარმომადგენელი სხვა და სხვა რაიონებისა, რომელნიც გამოკყოფენ პრეზიდიუმს, 5-7 წევრისაგან შემდგარს.

ყრილობის საყურადღებო დადგენილებებს სამწუხაროდ ჩვენი ჟურნალის დღევანდელ ნომერში ვერ ვათავსებთ, მაგრამ არ შეგვიძლია არ აღვნიშნოთ ის უღრმესი კმაყოფილება, რომელიც განვიცადეთ საქართველოს სასოფლო მეურნეობის ერთ უმთავრეს დარგთაგანის მეცხვარე მესაქონლების ყრილობის მოწვევით.

მეღვინე-მევენახეთა ყრილობის შემდეგ ეს მეორე ყრილობაა, რომელიც აკავშირებს მწარმოებლებს, არკვევს და სწვევტავს მრავალს რთულ საკითხებს ჩვენ ეკონომიურ ქაოსის გასაჯანსაღებლად და საქართველოს მეურნეობის ასაღორძინებლად. ვისურვებთ, რომ ამგვართვე ყრილობები მოეწყობა ჩვენ მოძმე სხვა დარგის მეურნეთ: მეთამბაქო, მებაბრეშუმე, მხეხილე, მხენელ-მეთესველთ და შემდეგ ყველა ერთად შეესდგომოდეთ სამშობლოს ეკონომიურ ძალთა ამოძრავებას და მეურნეობის აყვავებას. წრფელის იმედით მივესალმებით მეცხვარე მესაქონლეთა ყრილობას და მის საბჭოს.

<b>შაბაძანი</b> —ბაზარში იშოვება ვაჭრებთან შედეგ ფასებში: უცხოეთიდან შექოსული კარგი ღირსებისა	800 შ.
აღვილობრივ დამხადებული (ატომი)	700 შ.
ანარჩევი	600 შ.
<b>გოგირდი</b> —„ძველი“ გოგირდი (სუბლიმე)	1100 შ.
დაფქვილი: საშუალო	1000 შ.
დაბალი	800 შ.
<b>შაბაძანი</b> —მთავრობისა, თბილისში	612 შ.
<b>გოგირდი</b> —	660 შ.

**მათული შავი**—1000—1200 შ. ფუთი, თეთრი კოჭა არის ბაზარზედ იყიდება 1500—1600 შ.

**ღვინო** კახეთში საბალნე—15000—20000 შ. თბილისში ვედრო: კახური—660—700 შ. განჯური 350—450—600 შ.



# ფ ო ს ტ ა.

კონდოლის სანერგის გამგე **ნ. მაკარაშვილს**. საქართველოს მედინე-მეცენახეთა ყრილობათა საბჭო ვთხოვთ აცნობოთ მას: რამდენი ამყენთ წარსულს წელს ამერიკული ვაზი, რა წესით, რამდენი მიიღეთ, რომელი ჯიშები (როგორც საძირე ისე საყურძნე) და რა სახით იქმნენ განაწილებულნი.

**თელავის მევენახეთა ერთს ჯგუფს**. რედაქცია სიამოვნებით ეგებება თქვენს წერილობითი რჩევას ჩვენი ყურნალის გამოცემის შესახებ, აგრეთვე ყურნალის სათაურის სურათის პროექტს, მაგრამ აღნიშნავს, რომ ჯერ ჯერობით ტენიკურ დაბრკოლებათა გამო ვერ ვცნობთ შესაძლებლობათ თქვენი სურვილის დაკმაყოფილებას.

## შეკითხვა-ნასუსნი.

**შეკითხვა 1.** რა დროს და რამდენჯერ უნდა გადავიღოთ ხოლმე პირველ წელიწადს ადგილობრივი წესით ქვევრებში დაყენებული ღვინო. (ვაზის მუშა).

**პასუხი 1.** პირველად ღვინო უნდა გადაიღოს როცა კი შეამჩნევთ რომ დუღილი განელდა: დაახლოვებით დაწურვიდან 7—10 დღის განმავლობაში. მეტ ხანს დატოვება ღვინოსა დედაზედ ხშირად კლერტის მწკლარტე გემოს აძლევს. პირველად გადაღებული ღვინო განიცდის მგრველ წოდებულ წყნარ დუღილს, რომლის დასრულებისას უნდა გადაიღოს მეორეთ. ყოველ შემთხვევაში მეორედ გადაღება საჭიროა ერთი თვის განმავლობაში, ამის შემდეგ

ღვინო უნდა გადაიღოს ყოველწლიურად სამ თვეში ერთხელ ღვინოს გამოსაცლელათ. ჰაერის ცვილილება (ტემპერატურა) ანუ სითბო-სიცივე მოქმედებს ღვინოზედაც და ამიტომ ღვინო ქვევრში მუდამ მოძრაობაშია და თუ მას ღვეი აქვს, ღვეიკ ადისხადის, ამღვრევს ღვინოს, სტებავს და ხშირად აავადმყოფებს მას. ამიტომ (სიცხის შიშით) ზაფხულში უფრო მალ მალ უნდა გამოეცალოს ღვეი. რა თქმა უნდა ღვინო უფრო ინახება ქვეტყირის გრილ მარანში ვიდრე ცის ქვეშ მყოფ ქვევრებში, რადგან მარანში ჰაერის ტემპერატურა უფრო უცვლელია. ყოველ შემთხვევაში ნოემბერში გადაღებული ღვინო უშუკველად უნდა გადაიღოს გაზაფხულის დამდეგს, მაგალითად — მარტის დამდეგს — აპრილში, როდესაც ჰაერი შესამჩნევად ვათბება და მოხსენებული ქვევრში ღვინის მოძრაობა გაძლიერდება.

**შეკითხვა 2.** სად და რა ფასებში შეიძლება შევიძინოთ კახური ჯიშები ამერიკულ ვაზზედ დამყნილი? (მევენახე).

**პასუხი 2.** ნამყენი ვაზის სანერგეები კახეთისთვის არსებობენ სოფ. ჩუმლაყში (სიღნაღის მაზრა), სადაც წლის ნამყენი არა აქვთ სრულებით (მომავალი წლისთვის კი აპირებს სიღნაღის მაზრის ერობა ნამყენის დამზადებას), და ს. კონდოლში (თელავის მაზრა). აქ ჰქონიათ რამდენიმე ათასი ჩვეულებრივი წესით დამყნილი ნამყენი კახური სხვა და სხვა ჯიშებისა, მაგრამ ვაზი, დიდი მოთხოვნილების გამო, უკვე სულ გაყიდულია, ღვეი 2 მანეთად. წრულლობით კახეთისთვის ნამყენი ვაზი სხვაგან არსად არ გვევლება.





კახელ მევენახეთა კოოპერატიული საზოგადოება

# „კახეთი“-ს გამგეობა

ამით აცხადებს საზოგადოების წევრთა საურბადღებოთ, რომ თქმა-ბათს 1 მარტს ა. სტ. ქალ. თბილისში ხაუთ. შენობაში კოოპლის ქ. № 63 დიღის 10 საათზე დანიშნულია

## წევრთა საზოგადო კრება

განსახილველია.

1. წევრთა სიის გადასინჯვა.
2. განხილვა და დამტკიცება 1918—19 წლის ანგარიშისა.
3. განხილვა და დამტკიცება 1919—20 წლის ხარჯთ-აღ-რიცხვისა და მოქმედების გეგმისა.
4. გამგეობისა და სამკოს მოხსენება.
5. სარევიზიო კომისიის მოხსენება.
6. წესდების ზოგიერი მუხლის შეცვლა და დამტკიცება.
7. ორი გამგეობის წევრის არჩევა ნაცვლად თავის ნებით გასულ სტ. მიხ. ჰაატაშვილისა და რიგით გასულ ლ. გ. სამაღაშვილისა.
8. ორი სამკოს წევრის არჩევა.
9. ერთი სარევიზიო კომისიის წევრის არჩევა.
10. მიმდინარე საკითხები

გამგეობა.

კოოპერატიული საზოგადოება

# „კახეთი“

საზოგადოება „კახეთი“ არსებობს 1895 წლიდან და ამ ეამად 246 მევენახე ითვლება წევრად. საზოგადოება „კახეთი“-ს წევრობა შეუძლიან ყველა კახელ მევენახეს და აგრეთვე ყველა მას ვინც-კი ჩააბარებს საზოგადოებას ნამდვილ კახურ ღვინოს ყოველ წლივ.

მთავარი კონტორა საზოგადოება „კახეთი“-სა მოთავსებულია თბილისში დამფუძნებელ კრების ქუჩა № 5. ტელეფონი № 13—23., ხოლო სარდაფი-კი გოგოლის ქუჩაზე № 63 საკუთარ შენობაში ტელეგრაფით მისამართი: თბილისი კახეთი.

საზოგადოება „კახეთი“-ს მთავარი ბაზა კახეთში ორ ალაგას „თელავში“ კახეთი“-ს ბიურო აღექსანდრე მაყაიშვილთან და კარდანაშში, „კახეთი“-ს-ბიურო ნიკოლოზ დარაშვილთან.

სამსკდრო სამხინკროთს სკაშა

